

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 170. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1847_896A-txt-shoot-idm11296/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hr. Billemand Sværdet uddrog fuldglad,
Dg skæde saa Trolden hin arge midlad.

Han trofede sin Klæde og Spyrene to,
(Strængen er af Guld)
I rattedes aldrig mere for Blidebro!
Saa liggig legede' han for sin Jomfru!

Gellig=Olav og Troldene.

Olav Skoning og Broder hans
Bædded om Norge udenlands,
Broder hans,
Bædded om Norge udenlands:
„Hvillen af os, der seiler bedst,
han er til Norges Rige næst.“
Det er saa saget i Thronthjem at hoile.

Harald mestede et Ord paa Trods:
Det er et Ord imellem os ::
Scille vil jeg omfap med dig,
Hørst dog bytte du Skib med mig!

Drmen farer alt som en Pil,
Dren haver stet ingen Jil ::
Drmen driver, som Himlens Sky,
Dren drives kun seent til By.

Olav soared: du trofede dig!
Hvad dig tyfled, og taffes mig ::
Skyd med Drmen kun fart saa glad!
Dg tilbydes kommer Dre lad.

Olav mestede: for led vi faae,
Leder os hent til Kirke gaar! ::
Dellig over den Kirkegaard
Stianed som Guld hans saure Haar.

Drat som Bud der til Kongen sin:
Alt paa Farten er Broder din. ::
Olav soarer: paa Verdens De
Hver maa seile sin egen Se.

Hørst ei altid er bedst om Vord,
Vesfen han er vor Herres Ord. ::
Olav sidder i Fremmerflavn.
„Beemfram“) Dre, i Herrens Navn!“

Dren rysted de hvide Horn,
Sæstid alt som han lugted Roen, ::
Strakke Seer i Damp og Reg,
Efter Volgen stod husehei.

„Smaadreg: Naare du op i Naa,
Seer, om end vi kan Harald naare!“ ::
„Jeg seer alt under Norges Vand
Sikkefeilet med Guld i Naad.“

Drmen lange med Gyltenspil
Skulpede der med Sissefeil, ::
Olav skapped paa Drens Vand:
„Dramsen bider, nu stit i Rand.“

Dren biesed og vrisfed saa,
Baademand kunde ei lenger faae; ::
Olav hented da Neb og Vast,
Bantid saa alle de Baademand fast.

*) ligefrem.

Af han drog sine Handsker smaa,
 Selv han maatte for Styret staae; :
 Stol og Stene han andsed ei,
 Siled immer den næste Vel!

Dren foer over Norges Land,
 Alt som gif den i klare Vand, :
 Raafen gif over Bjerge blaa,
 Ide strøge de Trolde smaa.

„Stam saae Drenen i Gyldehorn,
 Som han hader gier Spot og Harm! :
 Daa mæler: nei, ikke saa,
 Springer i Hiint, 3 Trolde smaa!

Id sprang Kierling med Kof og Leen,
 Kælt hun snød og saa hun green: :
 „Daa Lykkel! dit rede Sking
 Suffer Id i min Kælderroeg.“

Strax til hende kong Daa saae,
 Hux hun stened til Kamp hin graa, :
 Med sin Kof og med sin Leen
 Gloer hun bister i Kampstien.

Stort Vidunder var Drens Fart,
 Daa gjerde det soleskært, :
 Pilen stød han af Fremmerstavn,
 Dag ham kaldt den i Thronhjemt Haven.

Daa seiled i Herrens Naavn,
 Trende Dage han laae i Haven, :
 For hans Broder det saae forvist,
 Forst han seiled og kom dog sidst.

Daa han var den rette Mand,
 Han blev Konge i Norges Land,
 Rette Mand,
 Han blev Konge i Norges Land,
 Harald, han sig i Læden bed,
 Skabde sig til en Dren saa leed.
 Det er saa fagert i Thronhjem at hvile!

Wlwehoi.

Jeg lagde mit Hoved til Wlwehoi,
 Mine Dine de sant i Doole,
 To Jomfruer kom der skidende ud,
 Dem lystet med mig at tale.
 Siden jeg hende først saae.

Den En mig klapped paa hviden Kind,
 Den Anden mig hvidstød i Dre:
 „Stat op, du sovninge Ungerfoend,
 Din Hed du i Dandfen roere!“

Baagu op lystet, du Ungerfoend,
 Vil du mig i Dandfen føre!
 Mine Meer, de skal kvæde for dig
 Hvad helst dig lystet at høre.“

Stem op! hun sagde, en Jomfru kvæd
 Med liggiste Rost hos Kvinder,
 Den stide Strom, den stidsed derved,
 Forgiatted sit Løb at riæde.

Den stide Strom, den stidsed derved,
 Forgiatted sit Løb at riæde,

